

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ११ ॥ २ ॥ ३ ॥

ततोर्धनुर्ज्योतिर्लबाणनिःस्वनैः प्रसह्यरुत्वाच्चरिपून् हतप्रभान् ॥ संछादयित्वा तु कुरुहन् शरोत्तमैः कपिध्वजः पक्षिवरध्वजश्च ॥ ५८ ॥ तदष्टौ ततस्तावमिति प्रभावो
मनां स्यरीणामवदारयंतौ ॥ सुवर्णजालावततौ महास्वनौ हिमावदातौ परिगृह्य पाणिभिः ॥ चुचुं वतुः शंखवरौ नृणां वरौ वराननाभ्यां युगपच्च दध्मतुः ॥ ५९ ॥ पां
चजन्यस्य निर्घोषो देवदत्तस्य चोभयोः ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च दिशश्चैवान्वनादयन् ॥ ६० ॥ वित्रस्ताश्वाभवन् सर्वे कौरवराजसत्तम ॥ शंखशब्देन तेनाथमाधव
स्यार्जुनस्य च ॥ ६१ ॥ तौ शंखशब्देन निनादयंतौ वनानि शैलान्सरितो गुहाश्च ॥ वित्रासयंतौ तव पुत्रसेनां युधिष्ठिरं नंदयतां वरिष्ठौ ॥ ६२ ॥ ततः प्रयाताः कुरवो
जवेन श्रुत्वैव शंखस्वनमरीर्यमाणं ॥ विहाय मद्राधिपतिं च दुर्योधनं भारतभारतानां ॥ ६३ ॥ महाहवेतं बहुरोचमानं धनं जयं भूतगणाः समेताः ॥ तदान्वमो
दंतजनादं च दिवाकरावभ्युदितौ यथैव ॥ ६४ ॥ समाचितौ कर्णशरैः परंतपावुभौ व्यभातां समरे व्युत्तार्जुनौ ॥ तमो निहत्याभ्युदितौ यथामलौ शशं कसूर्यौ दि
विरश्मिमालिनौ ॥ ६५ ॥ विहाय तान् बाणगणानथगतौ सुहृतावप्रतिमानविक्रमौ ॥ सुखं प्रविष्टौ शिशिरं स्वमीश्वरौ सदस्यहूताविविष्णुवासवौ ॥ ६६ ॥
तौ देवगंधर्वमनुष्यचारणैर्महापिभिर्यक्षमहोरगैरपि ॥ जयाभिवृद्ध्या परयाभिपूजितौ हेतु कर्णे परमाहवेतदा ॥ ६७ ॥ यथानुरूपं प्रतिपूजितावुभौ प्रशस्यमानौ
स्वकृतैर्गुणैर्घैः ॥ न नंदस्तौ समुद्वह्णौ तदा बलं नियम्येव सुरेशकेशवौ ॥ ६८ ॥ इति श्रीम० कर्णपर्वणि रणभूमि वर्णनं नाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥
संजय उवाच हतैर्वैकर्तने राजान् कुरवो भयपीडिताः ॥ वीक्ष्यमाणा दिशः सर्वाः पर्यापेतुः सहस्रशः ॥ १ ॥ कर्णं तु निहतं दृष्ट्वा शत्रुभिः परमाहवे ॥ भीतादिशो व्य
कीर्यंततावकाः क्षतविक्षताः ॥ २ ॥ ततो वहारं च क्रुस्ते योधाः सर्वे समंततः ॥ निवार्यमाणाश्चोद्विग्नास्तावका भृशदुःखिताः ॥ ३ ॥ तेषां तन्मतमाज्ञाय पुत्रो दुर्यो
धनस्तव ॥ अवहारंततश्चक्रे शल्यस्यानुमतेनृप ॥ ४ ॥ कृतवर्मरथैस्तूर्णं दृतो भारततावकैः ॥ नारायणावशेषैश्च शिशिरायैव दुद्रुवे ॥ ५ ॥ गांधाराणां सहस्रं
शकुनिः परिवारितः ॥ हतमाधिरथं दृष्ट्वा शिशिरायैव दुद्रुवे ॥ ६ ॥ कृपः शारद्वतोरजन्नागानीकेन भारत ॥ महामेघनिभेनाशु शिशिरायैव दुद्रुवे ॥ ७ ॥ अश्वत्था
माततः शूरो विनिःश्वस्य पुनः पुनः ॥ पांडवानां जयं दृष्ट्वा शिशिरायैव दुद्रुवे ॥ ८ ॥ संशप्तकावशिष्टेन बलेन महता दृतः ॥ सुशर्मापिय यौराजनवीक्षमाणो भया
र्दितः ॥ ९ ॥ दुर्योधनोऽपि नृपतिर्हतस्सर्वस्वबांधवः ॥ ययौ शोकसमाविष्टश्चिंतयन् विमना बहू ॥ १० ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥